

έκτρωση

έκτρωση, η, ουσ. [<αρχ. ἔκτρωσις], η έκτρωση·

- *είναι σαν έκτρωση*, **α.** είναι φοβερά άσχημος: «η γυναίκα που πήρε, μπορεί να 'χει πολλά λεφτά, αλλά είναι σαν έκτρωση». **β.** είναι φοβερά ταλαιπωρημένος, φοβερά καταπονημένος, έχει τα κακά του χάλια, δε βλέπεται: «κάθε βράδυ που γυρίζει στο σπίτι, είναι σαν έκτρωση απ' την κούραση». Αναφορά στη μορφή του εμβρύου, που προέρχεται από έκτρωση.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας